

REVISTA ORĂŞTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori neînțelese
nu se primeșc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt să se trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Nu banchetăm cu ei!

Avem noi Români mai ales în timpul de față, foarte multe datorințe de împlinit, dar mai pe sus de toate, tocmai în acest timp, trebuie să punem cu toții datorințele naționale!

Milleniul e aproape. Toate foile românești, sérbești și slovacești, și toți bărbații luminați ai acestor popoare și cu durere de inimă pentru onoarea lor, strigă că dintr-o inimă: Milleniul e o sérbatoare curat ungurească, cu care noi nu numai că n'avem nimic, dar contra căreia trebuie să chiar lucrăm! Nemaghiorilor nu mergeți la milleniu!

Strigătul acesta mândru și frumos trebuie să răsune azi din plaiu în plaiu, dela margini până la margini preste întreg pământul locuit de popoarele nemaghiare, să străbată până în cele mai sérace și mai ascunse colibe ale țăraniilor!

Si noi credem că cererea aceasta a națiunilor are se și fie ascultată de fiii lor, cu atât mai vîrtoș că, oameni séraci cum suntem, nici că ne putem îngădui parada de-a merge pe acea vreme la Pesta, unde Jidani vor sta lihniți și să vor bate care de care să tragă și pielea de pe străinul ce le-a căzut în ghiară! Pentru un ou și vor cere prețul unui bou! Vai de cel ce va cădea cu punga pe mâna lor! Din această parte primejdia dar' nu e tocmai aşa mare. N'o se aibă Ungurii Români de arătat că s'au dus să le facă cinstă tîrgului lor de țără!

Mai mare e însă primejdia în altă parte: Aici printre noi, în nemijlocita noastră apropiere, în sinul nostru!

Se vor da anume, prin toate orașele, orașelele, ba satele chiar, la anumite zile »mari« ale tăbălăului, banchete, prânzuri, ospețe, petreceri, teatre, și alte multe comedii, drept sérbătorire a alegriașii milleniu, și să vor face lunte și punte, vicișpanii, solgăbirei, notarii și

toți cei atârnători de ei, ca la aceste banchete și ospețuri macar, să adune și Români! Ei își vor pune în cumpăna toată trecerea lor, pe unii și vor lingui pe alții și vor înfrica, ca să meargă! Si să vor mulțumi de-or putea duce zece, bă cinci, ba doi Români macar între ei, căci la urmă socotind pe toți și de-aici și de colo și de dincolo cari au luat parte la ospețele millenare, să poată zice: eată un număr atâtă și atâtă de mari de Români, cari au sărbătorit împreună cu noi, în numele poporului lor!

De rușinea aceasta să ne ferm! Să nu cumva se cadă pe capul nostru! Aceasta să ne fie grigia de căpetenie în aceste zile și vara întreagă până la toamnă!

Sunt aci sfintele sérbători ale Invierii Mântuitorului! Fiecare cărturar român și mai presus de toate domnii preoți, să se facă în aceste zile indoîni predicatori: ai cuvântului lui Dzen și ai glasului chemător al maicii națiuni române, care cere dela fii sci să fie azi paznici mai treji decât ori-când la postul apărării onoarei ei!

Tot Românul cărturar să-și țină de sfântă datorință și să face în aceste zile de sérbătorie propovăduitor însuflăt al acestor dorințe și cerințe naționale, să ca atunci când zbiri nostri vor începe vînătoarea după suflete românești, Români toți, până la cel din urmă, să fie lămuriți asupra scopului acelora, și se respingă cu dispreț dela ei atât momelile cât și amenințările! De-s primar și el îmi cere ca în schimb rîmânerii la primărie, să isbesc în dorință și mândria nației mele, și voi arunca zbirului bățul de primar și toate cele ce se țin de el, înainte, dar să împlânt cuțitul în inima mamei mele națiuni, nu voi face-o!

Cel-ce în acest chip va propovădui poporului nostru, preot ori cărturar mirean de va fi, în cel mai vrednic

chip va fi serbat sfintele praznice, și noi în credință că toți cetitorii nostri vor face acest lucru, și salutăm cu evangelicul salut: »Christos a înviat!« și le dorim tuturor sérbători fericite și îsbândă întră propoveduirea celor de mai sus!

„Ouă roșii! Primim din Deva următoarea știre «interesantă»:

O parte însemnată a oficialilor comitatului nostru, cari își ridică plățile dela cassa comitatului, au primit foarte frumoase „ouă roșii“ de Paști!

Ducându-și la cassa comitatului cuitele pentru salarul pe Aprilie, li-s-au dat la toti cuitele napoi: cassa comitatului n'are cu ce-i plăti!

Nu? Dar' pentru-ca să îmbrăcați, Măriilor Voastre, pe cățiva dintre voi în haine de paradă, în preț de mai multe mii florini, atîi avut banii de lipsă în cassa comitatului? Dar' pentru-ca să trimiteți suma pusă cu sila ca arunc pe capul nostru, al Românilor, drept ajutor pentru coperirea cheltuelilor sérbătorii voastre, a Ungurilor, — atîi avut?

Frumoasă administrație!

Cuota. Fiind să se renoiască în anul acesta legătura dintre cele două jumătăți ale Imperiului nostru, Austria și Ungaria, pe alți 10 ani, urmează să se stabilească, între altele, și măsura în care o jumătate și alta să contribue pentru coperirea cheltuelilor de obște ale Imperiului. Până acum Ungaria avea să dea 30 la sută din acele cheltuieli, ear' Austria 70. De astă-dată însă guvernul din Viena a zis, că nu mai poate ține măsura aceasta, ca fiind prea mult pus pe ei și prea puțin pe Ungaria. Să împartă în măsuri de-opotriva, socrate după venitele și puterile unei și altele din aceste jumătăți. Si cere guvernului din Viena,

pe tronul meu, numai fiind de tot asemenea celei-ce am perdit!

Si știa el bine, că vorbind aşa, nu se îndatorează la nimic. Aceea ce a reinviat în rama sa de aur, — valoarea moartă cu toate acestea — regina, a fost o frumuseță aşa de desăvîrșită, că pe tot pământul nu s-ar putea găsi una ca ea! Brună, cu păr lung și moale, cu fruntea înaltă, de fildes, ochii profunzi, negri ca noaptea, gura bine deschisă printre suris care lăsa să i-se vadă toti dinții, făcea pe toți să-i caute așemeni, și chiar o princesă, care ar fi primit la leagănul ei cele mai prețioase daruri dela toate zinile bune, n'ar fi putut avea un păr așa de frumos, întunecat, ochi așa de profunzi, bruni, nici această frunte, nici această gură..

II.

Trecu multe luni, — mai multe de câte sînt într-un an, — fără să aducă vre-o schimbare fericită tristului stat. Primia din Ormuz știri din ce în ce mai alarmătoare; regele n'avea vîcă păză contra primejdiei, ce creștea. Este adeverat, că ministri adunau darea în numele lui, dar' fiindcă păstrau banii în loc de a-i întrebuița pentru trebuințele oastei, nu lipsia nimic, ca țara să fie puștiită, după ce era plătit ca să o scape. Astfel că zi de zi erau, înaintea palatului, grupe de oameni, cari veniau cu ponosluri și plânsori,

ca Ungaria să dea pe viitor 42 de părți din o sută, ear' Austria 58. Foile ungurești scriu foarte răsboinic contra acestei nouă împărtășeli, și o numesc curată declarație de răsboiu contra foloaselor Ungariei! Primirea acestei împărtășeli are să se facă în o consfătuire comună, din bărbați de-a guvernului austriac și ungar, și care se va ține mai târziu.

Să va face!

„Tribuna“ de Martie trecută, ne aduce în sfîrșit o știre mai încălzitoare de inimi. În vederea apropiatelor sérbări millenare ungurești, scrie un articol cu făgăduințe mai hotărîte de lucrare, așa precum cu toții o dorim, și în care înțeles noi am scris de repetite ori până acum.

O lucrare li-se cere cu tărie naționalităților asuprite, glăsuese „Tribuna“ și încă o lucrare mare, imposantă, memorabilă! O simplă protestare platonica (fără mișcare), ori o ținută de jertfe disgustate, nu poate fi de ajuns! Milleniul e o epocă în viața nației ungurești, epocală trebuie să fie și lucrarea prin care naționalitățile nemaghiare protestează contra celor ce vor să le desfințeze pe ele!

Aménuntele lucrării nu ni-le spune încă »Tribuna«, dar' foile ungurești țin a le cunoaște; ele le și publică. Li-a primit »Egyetértés« din Pesta dela corespondent seu din Sibiu. După acesta planul de mișcare al naționalităților în vremea millenului, este următorul:

Pe 8 Iunie, sau cel mult pe 10 August, când se împlinesc un an dela congresul naționalităților, să fie de nou conchemat acel congres al Românilor, Slovacilor și Sérbilor, earăsi, din care să se protesteze contra mileniului și să se scoată un memorandum comun, pe care să-l tipărească în limbile mari din Europa și prin o deputație să-l dea și celor ce vor veni la »congresul de pace« în Budașta!

FOITA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Noapte de Noemvrie..

Noapte rece de Noemvrie! —
Co sălbatică scrișnire
Vîntul din podoaba verii
Face și tristă risipire!

Si 'n zădar vî plângeti, frunze,
În accente desparate:
Nu-i scăpare dinaintea
Legilor nestrămutate!

Suflet, ce jelești ilusii
Risipite, înțelege
Că 'ntr'a lumii legi nebune
Nestatornicia-i — lege!

Elena din Ardeal.

Memoria unei inimi

de Catulle Mendès.

I.

Teara era în desnădejde, pentru că tinelul rege, de când rîmânește vîdav, nu se mai occupă de treburile țărăi, își petrece zilele și noptile plângînd înaintea unci icoane, a scumpei moarte. Această icoană o făcuse el însuși.

Odată învețase să zugrăvească, anume spre acest scop, căci nu e nimic mai crud pentru un iubit sau un soț îndrăgostit, decât a lăsa altuia grija să zugrăvească frumșeta iubitei. Artiștii au obiceiul de a privi prea deaproape modelul, fapt, ce nu îi-ar plăcea unui gelos; ei nu pun pe pânză tot ce au vîzut; trebuie să le mai rîmâne ceva în ochi și în inimă. Si această icoană era acum singura măngăiere a tinelului rege; nu-i și putea reține lacrimile privindu-o, dar' n'ar fi schimbat amărțiunea acestui plâns nici cu dulceața celui mai fericit suris. Înzadar veniau ministrii să-i zică: Maiestate, am primit vesti îngrijitoare: noui rege al Ormuzului ridică armată numărătoare pentru a țări asupra statului nostru; el se pare că nu aude, cu privirea mereu atîntată pe icoana mult iubită. Într-o zi se înfuriase așa de tare, că era aproape să omoare pe un sfetnic, care îndrăsnise să zică, că nici cea mai legitită durere nu trebuie să fie vecină, că domnul ar face bine să se gândească a se însură cu o fată tinere, nepoată a împăratului sau fată de țaran, tot una.

Monstrule! strigă nemăngăiatul vîdav, îndrănești să-mi dai un sfat atât de laș? Vrei să fiu necredincios celei mai iubite regine! Piei din ochii mei, sau vei peri de mâna mea! Dar' înainte de a pleca, auzi, și spune tuturor, că nici-odată o femeie nu va ședea

îndrăgostitul de moartă, nu șia din melancolia lui; n'avea ascultare decât pentru farmecile liniștite ale icoanei. Odată, într'acestea, era în oara când zările coloarează cu trandafiru și albastru geomurile, — se întoarse spre ferestre, ascundând un cântec, care trecea, un cântec lung și subțire, tinér, frumos ca tremurul unei ciocârlii. Făcă cățiva pași, mirat, și plecă fruntea pe geam și privi. Numai cu greu și-a reținut un tipet de placere! Nu vîzuse nici-odată ceva așa încântător ca această mică păstorită, care și măna la cîmp turma ei de oî! Blondă cu desăvîrșire, părul ei auriu abia se deosebia de razele soarelui! Cu fruntea mai mult mică, trandafirie, ca răsura, ochii limpezi ca seninul dimineții — gura ei rîdea așa de discret, că și deschisă prin cântec lăsa să se vadă numai cinci sau sese mărgăritare mici. Dar' regele, așa de fermecat cum era, se ascunse de această vîdenie, punându-și măna pe pleoapele încînse, și rușinat de tot că s'a întors o clipă dela frumoasa moartă, se duse ear' la chipul ei, îngenunchiând și plângînd de durere și plăcere înaintea ei. Nu-și mai aducea aminte de loc, că o păstorită trecuse pe dinaintea ferestrilor cântând.

Ah! tu știi de bună-seamă! ofă el, că inima mea în jale a ta e pentru vecie, căci nu este femeie, care să-ți semene; și-ar trebui

În toate comitatele locuite de Români să se țină adunări mari de protestare contra milleniului și a felului de azi de cărmuire a terii, ear' pe urmă o mare adunare națională în Sibiu, care să hotărască ducerea unui nou Memorandum la Maiestatea Sa!

Tinerii dela școlile mai înalte, să țină un congres de studenți, Români, Sérbi și Slovaci, să iee acolo hotăriri frumoase, pe cari tipăridu-le în mai multe limbi, să le împartă între tinerimea din străinătate! Si altele!

Aceasta ar fi planul, precum țin a-l fi aflat foile ungurești.

*

Interesant. Vorbind despre mileniul și însemnatatea lui, noi în numărul 11 scriam:

»Milleniul este o sărbare, care poate să-i înalțe pe Unguri în fața lumii, și să le intemeze un bun renume, ori apoi să-i pogoare și să le spulbere și rămăștele de nume bun ce mai au! Ear' această înalțare ori pogovire a lor, atîrnă dela noi popoarele nemaghiare din această țeară!

Îi va înalța pe Unguri milleniul, dacă în decursul lui, popoarele nemaghiare vor sta cu capetele plecate; îi va *pogori* însă pe ei, dacă popoarele nemaghiare nu numai că nu vor lua parte la sărbare, ci chiar își vor arăta și în decursul ei, nemulțumirea lor, față de stările mașterei în care acești cărmuitori le-au împins...

»Tribuna« de Marti vorbind tot despre mileniul, în articolul pomenit mai sus, scrie:

»Dacă încercarea lor reușește, ei vor fi tari și mari, o nouă epocă se va deschide naintea lor; dacă însă nu reușește și dacă în concertul petrecerilor lor va răsuna ca un puternic desacord vocea noastră a naționalităților oprimate... lumea va să că în Ungaria locuiesc și alte popoare... profund nemulțumite de soarte ce li-să creă!..

»Cum vedem dela jinuta noastră, a naționalităților nemaghiare, atîrnă ori înalțarea ori demascarea politicei Maghiarilor și a politicei lor...«

Adecaș același lucru cum ni-l închi puiam și noi. Dar când noi am scris așa, am fost batjocuriți urât și puși nici mai mult nici mai puțin decât în sirul... trădătorilor, chiar din prilegiul acelui articol!

Nu-i așă că-i cel puțin interesant?

Noi la rîndul nostru n'o numim pe »Tribuna« trădătoare pentru acest articol, ci ne bucurăm de el și îndemnăm pe toți cetitorii nostri să dea tot ajutorul ce sunt în stare, tuturor lucrărilor că se pun și se vor pune încă la cale ca demonstrație contra mileniului unguresc!

Cinstea și binele nostru cere, ca așa să facem!

*

Mai nou. În numărul seu de Joi, »Tribuna« merge mai departe și retrage în chip cinstit atacurile ce le aruncase asupra unui mare număr de luptători credincioși, pe

pentru-ca să poată fi regină, o oglindă, unde ar fi eternisată, imagina ta vie!*

III.

În ziua următoare, admirând chipul moartei, avu un gând ce-l tulbură. Își zicea: »Uite ce străină e. Ar trebui să cred că această sală e umedă; aerul ce-l răsuflănu e bun pentru pictură, căci, în sfîrșit, îmi aduc bine aminte, că părul reginei mele n'a fost așa de întunecat ca acesta! Nu, de sigur nu! Ici și colo, îmi aduc aminte, avea din nuanță aurorei, ear' nu a serei!«. Își ceru penelul, poleta, îndreptă iute portretul stricat de aerul umed. »Așa da! eată părul ușor de aur ce l-am iubit cu atâtă patimă, pe care-l voi iubi în veci!«. Si plin de o veselie amără, își renoi, în genunchi, înaintea chipului acum asemenea scumpului model, jurăminte de credință vecinică. Dar, într'adevăr, ce geniu rău a trebuit să-și ridă de el: trei zile trecuseră și trebui să recunoască, că portretul avea încă scăderi mari! Ce însemnează asta? De ce această fiunte de fildes, așă înalță? Multumită lui Dumnezeu, el avea o bună memorie; era sigur, că regina avea o frunte mică, trandafirie și fragedă ca o răsăruță. Cu câteva trăsături de penel lăsa părul auriu mai în față, coloră frunțea cu un trandafiru împedite. Si-și simți inimă plină de o gingărie nemărginită pentru icoana restaurată. În ziua următoare, era și mai rău! Era hotărît, că ochii și gura portretului se schimbaseră printre-o vointă tainică sau prin oare-care în-

cari pânăci îi prigonea cu mare aprindere. Eată ce scrie:

»Este timpul să facem acă o lămurire: Noi nici-odată n'am crezut pe cei mai mulți, cari au luat atitudine ostilă majorității comitetului și președintelui seu, capabili să deserzeze dela posturile lor de luptători pentru realizarea programului nostru național; din contră, totdeauna am fost convins, că cei mai mulți dintre dînsii sunt oameni de bună credință, că bănuilelor lor asupra »tradării« ce ni-o atribuiau nouă, sunt, în mintea și conștiința lor, cinstite; că ei, de bună-credință, caută să ne impedeze pe noi dela săvîrsirea unei acțiuni rele, unei tradări nedemne, etc.

»Cei mai mulți, cari luaseră poziționă contra noastră, or se refrenă în rînduri și se pună toate luminile și puterile lor în serviciul cauzelor. Suntem conviniți, în sfîrșit, că în cei mai mulți din așa zișii »convenționaliști« vom avea în curînd buni și credincioși tovarăși de luptă. In adversarii de ieri vom avea la o acțiune de mâne amicii cei mai devotați!«

Da, așa este, și așa trebuie mai de mult deja să vorbească »Tribuna« tocmai fiindcă era »convinsă«, că temerile celor ce erau contra ei, erau cinstite!

La urma articoului face apelul »să ne dăm dară măna frătește și să topim în căldura unei acțiuni politice memorabile, toate urile cari ne înrăutătesc pe unii contra altora«.

Dela Congregatie.

(Urmare).

— 12/24 Martie 1896. —

După ameazi.

Privitor la podul ce să se facă peste Murăș între Geoagiu și Gelmar, se dă împotrivire pentru ridicarea unui împrumut de 100.000 fl. tot dela »M. Jelzálogbank« din Pesta, cu aceleasi legămintă și percente (4.86%, adecaș mai puțin ca 5 la sută) cum s'a luat și împrumutul pentru drumurile ce să se dea statului în seamă.

Vîndor la rînd darea de seamă a vițăspanului despre învoeala cu foile din comitat pentru publicarea planurilor de regulamente nante de-a veni în desbatările congregației, dl Fr. Hossu Longin întrebă că pususă dl vițăspan în legătură cu toate foile din comitat, în acest scop, precum făgăduisă în altă adunare? De ce numai cu cele 2 ungurești din Deva și cu »Revista Orăștiei« nu?

Dl vițăspan, om altfel cuminte și care își stie apăra vederile, de astă-dată s'a apărat foarte slab, ca tot cel-ce ia în apărare o cauză nedreaptă. A zis că după-ce cele două foi din Deva au primit să se publice fără taxă, deși a făgăduit că se va pune cu toate în legătură, și-a privit chemarea de împlinită!

Par da prea mult de lucru să scrie și pentru alte foi, celor din Deva le dă o hârtie și o culeg amândouă de pe ea. Si-apoi ar trebui poate să trimită »Revistei« traduse românește

timpulare. Nici-odată n'a avut iubita ochii așa de întunecăți, d'un negru ca noaptea, nici această gură prea deschisă, care arată aproape toti dinții. Din contră, albastrul cerului din zori, nu era asemenea azurului ochilor ei când își privia amicul; și gura ei era așa de îngustă, că deschisă chiar pentru un cântec sau pentru o sărutare, abia lăsa să se vadă câteva mărgăritare mici. Tinérul rege se simți cuprins de o mânie puternică, contra acestui portret absurd, care era în contracicere așa de mare cu chipul scumpei sale! Dacă ar fi avut în puterea lui pe vinovatul fermecător, prin care s'a petrecut această schimbare, — căci fără îndoială a fost un farmec, — și-ar fi răsăunit în chip teribil. Era aproape să iee de pe părete și să calce în picioare chipul mincinos!

Se liniști însă, gândindu-se că răul se putea îndrepta. Se puse pe lucru. Zugravul după credințioasa aducere aminte, și câteva oare mai târziu, se afla pe pânză o femeie tinéră, cu ochi albastri ca depărtarea zorilor, cu gurală așa de mică, că dacă ar fi fost floare, cu greu ar fi putut ține două-trei picături de rouă. Si își privi regina, plin de o durere răpitoare. Asta e ea! Ah! e chiar ea! oftă el. Si așa nu avu să facă nici o împotrivire, în ziua când sfetnicul, care avea datina să se uite printre use, — il sfatui să iee de soție o pastoriță mititică, care trecea în fiecare dimineață pe lângă palat, cântând un cântec, căci ea sămăna desăvîrșit cu portretul frumoasei regine, ba era poate ceva mai frumoasă decât ell...

Trad. de doșara Isp.

regulamentele, ear' pentru asta carăsi n'are timp, etc.

Dl Hossu se declară nemulțumit cu acest răspuns, căci dl vițăspan nu s'a incredintat că oare »Revista« nu și-ar traduce însă regulamentele! Cere de nou să-și facă datoria și să se pună în legătură. Dl vițăspan declară carăsi că e de prisos. »Revista« să se iee după cele ungurești din Deva, dacă vrea.

Peste desbaterea treburilor comunale, s'a trecut repede, respingându-se cererile drepte ale celor dela Briznic de-a putea folosi venitele după obligațiile de regale pentru scopuri școlare; și a celor din Vițel de-a se scrie obligațiile de regale de pe comună pe foștii grănierii, cărora li-se cuvin!

Dl Hossu zice: Ar fi nedrept și din punct de vedere juridic, să nu pot eu folosi ce e al meu! Să se zică cel puțin: venitele după acele obligați să fie întrebuințate pentru coperirea speselor și sarcinilor comunale ale foștilor grănierii.

Dl August A. Nicoardă cere să se deosebesc grănierii, căci numai în urma unei nebăgări de seamă s'au scris acele obligați, pe comună (în care aici pot fi și de acela cari n'au fost grănierii) și nu s'a scris pe adevăratii lor proprietari, numai pe grănierii. Dacă grănierii ar porni proces contra comunei, ar dobândi. Pentru încungiărarea specelor și a neplăcerilor, să li-se încuviințeze cererea.

Congregația însă, cu voturile ungurești, a respins-o.

Fiind vorbă de ruperea unei părți din hotarul Sântohalmel și alipirea la al Devei, ca fiind acea parte avore de-a Ciangăilor deveni, rupere ce se face în urma cererii de acest înțeles a direcționii de avere din Arad, — comitetul permanent propune să se facă ruperea și alipirea la Deva. Aceasta a stîrnit o discuție mai lungă și încordată, în care Români au avut partea mai grea și mai frumoasă, despre care vom da amănunte în numărul viitor.

PACEA LUMII

Revoluție în Africa.

Din Africa de Miază-zi carăsi vin știri de răsboiu. E vorbă că în Transvaal ear' se pornește revoluția și lupta încetată nu de mult. În apropiere de orașul Buluvaio o patrulă de soldați englezi, a fost atacată de răsăluți. S'au încărat din partea englezescă au căzut morți 7 însă și 1 rănit, și despre 4 însă n'au știre ce s'au făcut. Vor fi căzut prinși. Din partea răsăluților nu se stie că a fost perderea.

O știre sosită în Europa la 26 Martie,

spune că Europenii sunt măcelări pe unde sunt prinși, și Mercuri în săptămâna trecută, noaptea, se lătise în Buluvaio veste, că răsăluții s'au îndreptat asupra orașului!

O spimă mare a cuprins pe locuitori.

E temere de o isbucnire între Anglia și Germania pentru aceste locuri.

Italienii în Africa.

N'au gând să facă pace. Regele Menelik al řoanilor se prea încrănește, cere prea mult, că Italia nu vrea să primească, de aceea nu-i nădejde de pace! Dieta italiană a votat un împrumut de 140 milioane pentru cheltuielile urmării răsboiului în Africa! Trupele suferă de lipsă de apă. Generalul Baldisera, comandanțul de-acum al trupelor italiene în Africa, a cerut să-i trimite 1000 tone de apă dela Neapol, și cu apă și ajutor de soldați și arme!

Luptă pentru Sudan.

Guvernul Egiptului a hotărît, ca în bunăînțelegere cu Anglia, să înceapă lucrările pentru recucerirea Sudanului smuls din mâinile lor. Își grămădește încet trupele spre hotarele lui și lucrează la căi ferate pentru usurarea ducerii trupelor.

Revoluția din Cuba.

Răsăluții din Cuba în contra stăpânirii spaniole, au noroc. O telegramă dela 29 Martie spune că răsăluții au reușit să cucerească cetatea Pinal del Rio! În Spania ferbere mare și mari pregătiri de răsboiu.

Români ca soldați.

Foaia militară »Reichswehr« din Viena, publică de curînd o dare de seamă despre stările militiei din țară, despre sporul ori scăderei celor asențați și altele. Pentru noi Români datele ce le publică sunt foarte măgulitoare. Ea împarte pe soldați după naționalitate; spune căi au fost chemați la asență dintr'un neam și căi dintr'altru și căi dintre cei chemați au fost asențați.

Eată ce vedem de aci:

In anul 1894 tot din 1000 de flăci Români chemați la asență, au fost asențați căte 386! La Croați, din 1000, au fost asențați căte 359; la Maghiari căte 340 din 1000; la Sloveni 285; la Slovaci 268; la Ruteni 251; la Nemți 244. Adecaș Români dău din sinul lor, potrivit numărului lor, mai mulți soldați în toată Imperiul aceasta!

Dar' au și Ungurii o privință, în care intrec pe toate celelalte popoare ale Imperiului, anume în desertarea dela milie! Cei mai mulți desertori din armată sunt în comitatele ungurești Ungvăr și Eperjes. În Ungvăr din 1000 de soldați (mai toți unguri) au fost în 1894 nu mai puțin ca 438 de desertori, adecaș aproape tot al doilea soldat o ia la fugă de sub steag! După el comitatul Eperjes cu 416 la mie. Aici apoi Români sunt în coadă. În părțile locuite de Români, numărul desertorilor e foarte mic (și și acela îl dau străinii, de prin regimenter, dar' nu Români).

Știri politice.

N'au reușit! Am atins în numărul nostru trecut faptul, că Bánffy-pașa a chemat la Budapesta pe mai mulți bărbați sérbi, sub cuvînt că vrea să se intereseze de treburile bisericilor lor și să le reguleze. A adus vorba de congresul lor național bisericesc, ce era să se țină încă în anul trecut, dar' nedându-se încuviințare de guvern, nu s'a ținut nici până azi, și Sérbi s'au plâns contra acestei volnicii și au cerut să le dea voe să-și poată aduna congresul. Indeosebi cățiva dintre cei chemați se țineau bine contra lui Bánffy-pașa, așa că el vîzând cum stau trebile nici n'a mai adus vorba de adevăratul scop pentru care să se poată chema, ca să-i dobândească să nu facă nimic de mileniul! — Acum sunt turbati foc pentru asta! Au început cu amenințări mari asupra Sérbilor și a patriarhului lor, care e un bun naționalist și nu se lasă de loc instrument în mâna lui Bánffy contra neamului seu!

Semne neliniștitore. Foile din București aduc știrea, că între Rusia și Bulgaria se se fi încheiat în taină un contract de ajutorare de răsboiu, anume așa, ca Bulgaria să-și pue la îndemnă Rusiei portul dela Varna și Burgas și să-și adune oastea spre Șumla, loc însenmat pentru răsboiu, în acele părți.

In același timp afărmă, că Luni în săptămâna asta, o ceată de tulburători din Belgrad (orașul de căpetenie al Sérbiei) a spart cu petri ferestrile secretarului dela consulatul român.

toasă, de o mișelie chiar, din partea lui! Căci trebuie să știe, dacă a vrut să vorbească despre un lucru atât de ginggaș, că datoria s'a făcut cu sidirea bisericii, ne arând alt istor de venit, afară de camtele de 63 fl. la an ale obligațiunii de stat de 1500 fl. și venitul trilunarului de cărcimărit, care cu răscumpărarea regaliilor le-am pierdut! Eată cum s'a făcut datoria, dar' nu prin sugerea mierei din partea »trăntorilor«. Cari trăntori? Aceia, cari lucră și se frâmăntă să facă ceva pentru binele poporului, ori aceia, cari alătura cu dl »Călător« se silesc pentru stomacul propriu a jupiță poporul?

Sunt nepăsător? O fi! Dar' nu m'am trudit eu destul în comitetul comunal până am pus lucrul la cale, că acesta a votat din obligațiunea regaliului suma ce datorește biserică, ca să putem plăti pe intreprinzători! Când s'a pus în șirul obiectelor de pertracțat în congregație rugarea și hotărîrea noastră, am alergat la Deva și am rugat pe dl vicispăn, pe dl protonotar al comitatului, să ne spriginească, dar' cel din urmă »nu-a spus verde, că nu se poate, deoarece o hotărîre ministerială nu îngăduie „înstrâinarea“ averii comunale spre scopuri bisericesti. Înzadar am stărtuit cu vorba, precum și cu rugarea asternută în scris, că noi în nădejdea aceasta ne-am apucat de clădira bisericii, după ce venitul trilunarului de cărcimărit ni-l dase încă la a. 1877 comuna politică, pe scama bisericii și comisiunea administrativă a comitatului, încurajând aceasta, care incuviințare și alăturarea la acte, și acel venit l-am și folosit până la răscumpărarea regaliilor. Am rugat destul pe dñii dela comitat, dar' toate înzadar!

»Că sunt și eu 'incurcat' — e o răutate din partea corespondentului. Am fost împrumutat dela biserică 100 fl. Biserică avea numar un rind de vestimente, vechi și săbă. Am cumpărat un rind de vestimente frumoase pe timp de plătire de un an, în nădejde, că voi putea aduna suma. Am și adunat 17 fl. 50 cr., mai mult însă nu! Pe urmă am ajuns executat de către judecători pentru bani. Am scris la oficiul protopresbiteral și reșoșat protopop a provocat să-mi dea săma recrută din banii bisericii, să nu mă lasă licitației. Epitropul a respuns, că »nu-i poruncesc protopopul! A sosit publicarea licitației. Am scris de nou la oficiul protopopesc. Epitropul a fost îndrumat a doua-oară să plătească vestimente. Nu a vrut! Am fost atunci silnit să fac un împrumut dela o cassă de păstrare din Hateg și spesele de peste 40 fl. le-am pus dintral meu și am plătit. Ei bine, aşa fiind, eu nu cred că ar pofti cineva, că eu să plătesc și interese și capital în două locuri, și la bancă și la biserică, tot acel bani, căci vestimentele bisericesti nu sunt ale mele proprii!«

»Că poporul gene sub altă greută și e silnit mai să părăsească comuna«, sunt doară eu de vină? E drept, că poporul e sărac, căci, l-a săracit un proces de segregare de 30 ani, pierdut în toate 3 instanțele judecătoarești, ca toate procesele românești. Ni-sau luat pădurile, ear' pentru pașunile, pentru cari odată nu plătim nimic, acum plătim la an peste 1200 fl!

Astfel stănd lucrurile, e o pecătoșenie să mi-se pue mie în cărcă vina pentru relele ce îndură poporul, nu din pricina mea, dar' nici chiar dintr'a lui, ci din a răutății celor ce ne stăpânesc și nu ne lasă să trăim!

Cu toată stima:
Ioan Preda,
paroch în Petrița.

Molitve.

Ungurii sunt în ajunul unei mari sărbători, mai mari ca toate Pastele și Crăciunurile pentru ei, în ajunul mileniului. Popor »creștin« cum sunt, ca buni »creștini« în preajma marii sărbători, s'au pus pe spovedite și pe cetei de deslegări și de molitve. Spovedania a scos la iveau pe Pulssky, care după ce a tocăt vre-o jumătate de milion de florini din vîstirea terii, s'făcut nebun și acum e, nu în casa de nebuni, ci în temniță, treaz, cuminte, având să petreacă acolo »praznicul« nației sale; a scos spovedania la iveau pe Miklós Gyula, fișanul dela Borșod, cel cu mare înșelătorie cu drumurile de fer; a scos stricăciunea guvernului trecută în mișelie, când cu alegerile de deputați la Stupava și de membri pentru congregație în comitatul Trencin și în multe-multe locuri pe aiurea, — scurt și esit chiar acum în ajunul marelui lor praznic-tămăblău, că cavalerescă nație prăznuitoare are pe sufletul seu o mie și o sută de păcate, cari de cari mai strigoatoare la cer, sevirsitoare contra dreptății, contra oamenilor și a lui Dzeul! De aceea pentru-ca să se învindească totuși cătuși de căt de-a sărbători, s'au pus popii sei să-i cetească din gros la deslegări și molitve. Si le cetesc zi de zi, și anume partidele opozitionale prin foile lor, dar' mai ales »par-

tida poporală« cea condusă de preotimea catolică. Molitvele sunt ținute pe următorul ton:

»Un guvern, care îngăduie astfel de lucruri, e mai rău decât un găzduitor de hotă, și e blâstemată dieta, care nu ia măsuri pentru vindecarea acestor crime, care duc la zdrobirea ori-căruia drept al poporului!«

(Alkotmány, foia partidei poporale).

Nicăi în Europa civilisată nu mai este o astfel de întocmire de guvernare, care să asigureze și să întărească stăpânirea forței, a puterii pumnului. Chiar și în Turcia a încetat de când a încetat domnia Jenicerilor. La noi însă (în Ungaria), puterea jenicerismului își trăeste acum vremea ei de aur! Legea aici a încetat a mai rău! Voința statului n'are decât două cuvinte: porunca guvernamentală și militară!

(Tot »Alkotmány« în alt număr mai nou).

Ear' »Budapesti Hirlap« stănd pe gânduri asupra celor este în timpul din urmă la iveau despre nația sa cea vestită, scrie de curând, (la 20 Martie):

»Trăim timpuri teribile! Nu ne aducem aminte despre astfel de întemplieri groaznice despre astfel de atacuri între om și om, făcute cu atâtă ură nemărginită, (cu cătă adeca oamenii stăpâni fac asupra celor ce nu's de-o părere cu ei ori nu li-se pleacă nainte!) Tot astfel s'a zguduit pământul când Vezuvul a îngropat orașul Pompeii! — sfîrșește amărită foia ungurească!

Mai nou.

Sinodul gr.-or.

Sinodul bisericii gr.-or. ardeleni este convocat de E. S. Metropolitul Miron, pe Dumineca Tomii, la Sibiu.

Despre noi.

O știre mai nouă sosită dela București, vestește, că mai mulți Români însămânați din România, pregătesc de mileniu o carte valoroasă în care să fie descrise în toată glorie lor tristele stări de lucruri dela noi. Cât să poate să vor cîta chiar voci ungurești. Ea va fi tipărită în mai multe limbi însemnate din Europa și răspândită foarte.

CORESPONDENȚĂ

Vesti din Petroșeni.

Dle Redactor,

Dați-mi vă să scriu ceva în »Revista Orăștiei« despre năcasul în Izraelul din orașul nostru Petroșeni.

Dr. Grigore Crivețu și soții din Bomești (România) au deschis un magazin mare de porumb (cucuruș) în Petroșeni, cu scopul de a mai scări prețurile cele prea urcate de către Jidani, în aceste părți, prețuri cu care sugeau de să-l potoapă bietul nostru popor român de pe Jiu.

Văzând că Românu vine porumbul cu un preț scăzut, s'au hotărît perciunia să facă și ei tot așa, ba s'au pus în înțelegere cu toți și au scăzut prețul la 1 fl. 17 cr. mierța (30 litere), pe când negustorul român îl vinea cu 1 fl. 28 cr. Adevărat că cucurușul Românu e cu mult mai bun și mai frumos ca al Jidanilor.

Poporul din Petroșeni și jur numai dulii Crivețu și soții are să multumească, că azi cucurușul îse vinde așa ieftin, cum nici odată n'a mai fost!

D-nii preoți și învățători vor face bine să indemne poporul să cumpere tot dela acest binevoitor negustor român, care îndată la început, prin lucrarea sa, a și știut să-i facă poporului un bine, silind pe necurății Jidani a slabii coarda stoarcerii celei fără milă a acestui popor!

Ear' după acestea și o veste slabă! Alegera comitetului comunal din Petroșeni, făcută în Februarie a. c., a fost o înfrângere pentru Români: nu s'a ales nici un Român, ci numai străini! Au recursat, dar' recursul nu s'a primit, căci s'a și facut prea tarziu.

Locuitorii vechi, bastinasi ai Petroșenilor nu mai au astfel nici un membru în comitetul comunal! Au ajuns ca străinii să-i poarte de frâu! Acum va urma alegera de jude comunal, aceea de sine înțesă încă va fi tot pe acel ogăș!

Săteanul.

NOUTĂȚI

M. S. Regele României dimpreună cu M. S. Regina Elisaveta, a trecut Marți în săptămâna astă, peste Ardeal, prin Budapesta, la Abbazzia (în Austria) și vor sta acolo până în 15 Aprilie.

*

Eliberat. Mercuri, în săptămâna astă, împlinindu-i-se cele două luni de prisoneare de stat la care fusese osândit pentru »afărare contra Ungurilor« — a fost eliberat din închisoarea din Seghedin dl Nicolae Trimbitoniu, harnicul învățător din Grădiște. Il salutăm cu bucurie și-l felicităm pentru hotărîrea cu care s'a supus și a îndurat osândă!

*

Proteste. Ni se împărtăște, că din mai multe locuri protestele contra paradei milenare în comitetul nostru sunt gata și trimise chiar la Deva, în alte multe locuri se pregătesc acuma! Fiecare preot ori cărturar va sărbători, dacă într-o după-amiază va aduna la un loc poporul, le va tălmăci lucrul, vor face protestul, il vor subscrive că se poate de mulți și-l vor trimite vicispănului la Deva. Bunul nostru popor să spriginească din toată inima această lucrare!

*

Teatrul românesc în Orăștie. Diletanții români din Orăștie, cari în iarnă au desfășurat publul român cu mai multe reprezentări teatrale bine reușite, se pregătesc pentru o reprezentare nouă, mai mare și mai grea ca cele de până acum. Se pregătesc să joace comedie: »Total pentru ochii lumii, sau Cum se îmbeată lumea cu apă rece« — o piesă plină de spirit și de haz, în două acte, în care au rolă vre-o 14 persoane. Se va juca, probabil, de azi în două săptămâni (Sâmbătă după Dumineca Tomei). Atragem de pe-acum luarea amintării publicului din loc și jur asupra acestei reprezentări, ce săfădăște a face o seară plăcută celer-ce vor lua parte la ea.

*

Dar creștinesc. Ni se scrie din Zlatna: »Dl Petru Cândeală (Pintea) deplin mărgăiat în sufletul seu; pentru triumful adevărului și al dreptății, adeca a dorinței legiuire a obștei celei mari, asupra interesului personal, (cei pe care îi privescă, înțeleagă) — a dăruit pe seamă biserică greco-orientală din Zlatna: un rănd întreg de vestimente bisericesti foarte frumoase în preț de 120 fl. v. a. Eată cum stie Românul și creștinul adevărat să-și împlinească cuvântul dat! Ex. Sa metropolitul Miron poate fi pe deplin liniștit pentru întregirea parohiei Zlatna, așa cum s'a făcut, îndeplinindu-se prin asta așteptările tuturor parohienilor vrednici din această parohie. Numitul domn Petru Cândeală și în trecut a împodobit biserică cu unele odoare, așa: cu »Icoanele împărătești«, cu un potr etc. Ear' aducându-i comitetul parochial multumirile sale, — în plenul aceluia și răspuns: Precum numitele vestimente n'au fost întâi dar săcăt de dinșul bisericii, — așa nu va fi nici cel din urmă! Dee cerul, că astfel de suflete pătrunse de adevărul Evangheliei lui Christos în biserică noastră să ale căt mai mulți următori! «Creștinul.«

*

Notar în Balșa. În 26 Martie n. (săptămâna trecută), s'a întâmplat în Balșa (cerul Geoagiului-de-jos) alegere de notar. Deși Balșa e comună curat românească, de vre-o 300 familii, și deși între concurenții la postul de notar aci, au fost și 6 Români cu pregătirea recerută (de toti au fost concurenți vre-o 201) pretorul Beke, vestitul pretor Beke dela Geogăi, cel cu înfricare și luarea ședilelor românești din mâna alegătorilor români la alegerile pentru congregație în toamnă, — și-a arătat volnicia să și de astă-dată, și n'a pus în candidație pe nici unul dintre Români, deși i-s'a cerut aceasta și s'a protestat contra înălțării Românilor! A rămas »ales« ungușul Koncza.

*

Millenul — tîrg de țeară! O foaie nemțească vorbind, nu demult, despre mileniu ungurească, l-a numit foarte nimerit, un »tîrg de țeară« de care va avea folos cine va avea, dar' vor avea Jidovii, săracii! Cine-o trăi o vedeală!

*

Representare teatrală în Hațeg va arangia Sâmbătă la 11 Aprilie st. n. a. c. »Reuniunea rom. de cântări din Hațeg« în sala hotelului »Melul-de-aur« (Bogdan) Hațeg, 30 Martie 1896. Venitul curat este în folosul reuniri. Program: »Dupa teatru«, comedie într'un act de I. V. Stefanelli, jucată de dl Sebastian Negru (Mitică); D-na Elena Baias (Tinca); dl Cornelius Popovici (Sucilă); D-șoara Valeria Cîteanu (Anica), — și piesa »Rusalile«, vodvil într'un act de V. Alexandri, jucat de dl Virgil Popovici (Galuscă); dl Sebastian Negru (Resvrătescu); dl Aureliu Eliu (Bumăciă); d-na Victoria Popovici (Susana); dl Nic. Theodosie jun. (Veveriță); Aureliu Radu

(jandarm); d-șoara Fira Costa (Catrina). După teatru urmează joc!

*

Regulamentul comitatului Hunedoarei, — românește. Se hotărise încă din anii trecuți, că regulamentul comitatului nostru, să fie tradus și în limba română, ca atât membrii români ai congregației, că și marea multime de inteligenți români și popor, care nu știu ungurește, să poată cunoaște ce cuprinde. Dl advocat Dr. A. Muntean a luat asupra-si sarcina să-l traducă și l-a predat vicispănului să-l tipărească. S'a trăgănat lucrul de pe-o zi altă, dar' acum, în urma stăruințelor ce s'au făcut în congregație din toamnă, în această privință, tipărire lui în românește, s'a efectuat. Cei ce doresc, îl pot acum avea.

*

Producție teatrală-declamatorică, se va ține în A. Iulia, Marti în 7 Aprilie st. n. (a treia zi de S. Paști) în pavilionul de stichă dela »Soare«. După producție urmează joc. Programul producției e următorul: 1. »Creația femeii«, tr. de A. Radu, declamată de d-șoara Victoria Roșca; — 2. »Rugămintea din urmă« de G. Coșbuc, declamată de dl Camil Velican; — 3. »O noapte furănoasă«, comedie în două acte de I. L. Caragiale, jucată de: dl Iuliu Roșca (Dumitru); dl George David (Nae Ipășescu); dl Candin Suciu (Rica Venturianu); dl Cornel Crișan (Chiriac); dl Dumitru Mosora (Spiridon); doamna Margareta Moldovan (cocoana Veta); d-șoara Victoria Roșca (cocoana Zita); 4. »Cine-Nuhăm?« de Th. Speranță, declamată de dl Antoniu Filipescu.

Venitul curat este în folosul școalelor române din A. Iulia, în părți de-opotriva.

*

„Horia, Cloșca și Millenul“. Sub acest titlu aduce »Politikai Értesítő« din Pesta știrea următoare: »Preoții valahi din com. Hunedoarei, de pe amvon predică credincioșilor, ca să-și boteze copiii cu nume de ale căpetenilor revoluționilor românești, îndeosebi cu Horia, Cloșca, Iancu, ca prin asta să cultive simbol național întrînșii. Afară de aceea împart printre popor tipărituri prin cari atât contra mileniului ungurești, că acela nu e sărbătoarea Românilor, ci numai a Ungurilor, prin urmare să se țină departe de dinsă! Se țin adunări tăinute și se pare că se pregătesc a demonstra contra mileniului.«

Foia ungurească o dă astă, firește, ca pe o crimă valahă de pe la noi, pe când de fapt toate acestea sunt numai datorințe ale noastre ale tuturor, pe cari a le împliniri, e onoare pentru fiecare Român, și preot și nepreot!

BIBLIOGRAFIE.

„BIBLIOTECA PENTRU TOȚI“.

Din prea folosoarea publicațiune „Biblioteca pentru toți“, ce apare de un an de zile în București, cu cheltueala lui liber Carol Müller și sub sănătoasa conducere a lui Dumitru Stăncescu, unul din cei mai cu gust literați români, — au apărut până acum 52 de numeri. Eată numerii mai noi dela 20—52:

Nr. 20. «Legende istorice», de D. Bolintineanu.

Nr. 21. «Ombra», roman, de A. Gennevraye, trad. de D. Stăncescu.

Nr. 22. «Călătorie împrejurul odăii mele», de Xavier de Maistre, trad. de Al. C. Sturdza.

Nr. 23 și 24. «Din viața mese-rișilor», (cu portret) de Popovici.

Nr. *25. «Povestea vorbei», parte a II-a, de Anton Panu.

Nr. *26. «Din biografiile oamenilor celebri», (cu 18 ilustrații) trad. de Dumitru Stăncescu.

Nr. *27. «Antichitatea greacă» (cu 20 de ilustrații) de Mahaffy.

Nr. *28, *29, *30, *31, *32 și *33. «Opere complete», de Ioan Creangă, cu 2 portrete și o prefată autografa, una din cele mai strălucite podoabe ale literaturii românești: povești și deschirieri de copilărie, cari de cări maivesele.

Nr. 34. «Istorică», (cu portret) de Ionescu-Gion.

Nr. *35. «La gura sobei», de D. Stăncescu, snoave și basme (cu portret).

Nr. *36. «Povești de Crăciun», de mai mulți autori.

Nr. 37. «Proză și epigrame», (cu portret și iscălitură) de Radu D. Rosetti.

Nr. 38. «Werther», (cu ilustrații) de Goethe.

Nr. *39. «Povestea vorbei», (partea a III-a și ultima) de Anton Panu.

Nr. 40. «De prin veacuri», (vol. II. și ultim) de Carmen Sylva.

Nr. 41. «Noțiuni asupra științelor», de Huxley, traducere.

Nr. 42. «Doruri și amoruri», poezii de A. Depărăteanu (partea I.).

Nr. 43. și 44. «Elocuența română», vorbiri frumoase adunate dela cei mai mari vorbitori români, de Gh. Adamescu.

Nr. 45. «Doruri și amoruri», poezii de Alex. Depărătean, (partea II.).

Nr. 46. «Dușmanii nostri. Cine-i uci- gașul?» Prea frumoase povestiri ușoare din știință medicală, de Dr. A. Urechiă. O carte în care e de minune împreunat frumosul cu folosul, petrecerea cu dobandirea de folositoare cunoștințe.

Nr. 47. «Cântece și plângeri», poezii de Mich. Zamfirescu (partea II.).

Nr. 48. și 49. «Elocuența streină» adunare de vorbiri alese din cei mai mari măestri ai vorbii în istoria lumii.

din vechime până azi: Demostene, Cicero, Ioan Chrisostom, Napoleon, Bismarck, etc. de Gh. Adamescu.

Nr. 50. «Converbiri despre artă», de E. Pecaut și Ch. Baude traducere, de Dumitru Stăncescu, o prea folositoare carte pentru tinerimea dela gimnasia și de prin seminare mai ales!

Nr. 51. «Din goana vieții», poezii și schițe ironice asupra stărilor sociale și a felurilor feluri de scăpătați, — de A. Vlahuță, cu portretul și iscălitura poetului.

Nr. 52. «Patriotul», de Paul Bourde, scriere premiată de academia franceză; tradusă de Dumitru Stăncescu.

Toate se pot avea dela librăria lui F. Schäser în Orăștie ori «Institutul Tipografic» în Sibiu!

Notă. — Semnul * însemnează că volumele lângă care se află se pot pune cu folos și în mâinile tinerimii.

LOTERIE.

Tragerea din 28 Martie st. n.

Budapesta: 52 78 8 35 66

Tragerea din 21 Martie st. n.

Timișoara: 30 71 27 68 3

Tragerea din 1 Aprilie st. n.

Sibiu: 42 19 76 72 67

CALINDARUL SEPTEMÂNEI
dela 24—30 Mart. st. v.

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum. Paștilor.		
Dum.	24 (+) SS. Paști	5 D. Paștilor
Luni	25 (+) Bunavestire	6 L. Paștilor
Marți	26 Sob. Arch. Gavril	7 Hermann
Merc.	27 Cuv. Matrona	8 Albert
Joi	28 Cuv. Ilarion	9 Maria
Vineri	29 Cuv. Marcu episc.	10 Ezechil
Sâmb.	30 Cuv. Ioan Scăr.	11 Leo c. m.

Jucării, Lampi, Lumini și Petroleu.

Representanța Primei societăți Vieneze de asigurare de sticlărie.

Am onoare a vă încunoaști, că am deschis aici în casele D-nei Eleonora Kaess (Strada-Târgului Nr. 5) sub firma mea împrotocolată

C. WALLEPAGI

o prăvalie de sticlărie, chipuri, porc ilană și mafă de collonie.

Fiind nisuința mea de a servi mușterii mei solid și după dorință, îmi permit a atrage atenția onoratului public cu deosebire asupra depositului meu bogat sortat în marfă de sticle și porcelană necesară pentru casă și cuină, ce o primesc din fabricile cele mai mari precum și marfă de colonie, ce o ţin calitatea cea mai bună.

Totodată vă notific cu toată stima, că primesc efectuirea de sticlarit și de incadrat (a pune în rame) cu prețurile cele mai este și în timpul cel mai scurt.

Asigurându-vă de serviciu solid și prompt pe lângă prețuri este și iau voie a vă cere binevoitorul sucuri și sprigini — și semnez

Cu stimă

C. WALLEPAGI.

Requisite de mâncare și mărfuri de argint de China.

Rame de ferești, Icoane sfinte și Oglinzi.

Haine de călușeri!

Aduc la cunoaște celor ce au trebuință, că subscrisul pregătesc, la cerere, în timp scurt și cu preț moderat

Haine de călușeri

după trebuință și număr. În același timp însăși, că dau și numai în folosință vestimente de călușeri, tot pe lângă un preț moderat.

Cu o cale am onoare a atrage luarea aminte a publicului, asupra prăvaliei mele de rufarie de tot felul, aflătoare în Orăștie, Piața-mare.

Cu distinsă stimă

Ion Lăzăroiu
negustor român.

Prăvălie de închiriat.

Negustoria mixtă, bine aranjată și cu toate drepturile provăzută a lui

ADAM IRHAS

din Băița (H. Boicza) să dă spre închiriat, dimpreună cu o casă, un magazin, o pivniță și o bucătărie.

Doritorii să se adreseze la subscrisul direct:

Cu toată stimă

Adam Irhas,
comerçant în Băița (H. Boicza).

(320) 5—5

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

Rudolf Kaess.

20—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire comercianților din provincie spre vânzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna proaspătă, excelentă și eftină în saci și produsă exclusiv din grâu de Tisa cu prețurile mai jos indicate.

Nrul:	Gries	0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8
75 KI.	13.20	12.40	11.80	11.20	10.60	10.20	9.80	9.30	8.40	7.50	6.80

Saci cei mari să rescumpără cu 20 cr.

F. Schäser

Librar în Orăștie (305) —

recomandă publicului librăria sa bogat provăzută cu tot felul de cărți, anume cu toate cărțile de învățământ, atât pentru scoalele poporale cât și pentru gimnasia, — precum și tot felul de rezervate de trebuință în scoala: caete, unele de desen, condeuri, tablă, hârtie, și altele.

Ear apoi îndeosebi publicului român recomandă frumoasa întreprindere literară ce apare în București sub titlu:

„Biblioteca pentru toți“

din care au apărut până acum, într'un singur an, 50 de volumește, elegante ca însăși și nepretuit de bune ca cuprins!

Se pot afla la d-sa toți numerii dela 1—50, cu câte 16 cr. unul, (plus 3 cr. de porto postal dacă se cer prin postă). Cel ce cumpără unii loți deodata, și capătă cu numai 15 or. unul!

La cumpărări mai mari de hârtie și tipărituri, se dă pe deasupra un rabat însemnat!